

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. १५२
घ

Title प्रियमनोन्मा व्याख्यानं लघुशब्द रत्नाकर

Author हरिदीक्षितः

Extent १४ पन्ना Age

Subject व्याकरण

ॐ मनोरमाच्याख्यानम्
लघुशब्दरत्नाभिधम्

१५३

१०४४-१४

नं: १५२६

प्रोबमनाम वाहमान

हैकुरकर

काली

१७ नमाली

काली

मना हैरिवाकत

ल. ३२.
१

अंशो गते शायतमः शेषविभूषणमीरे शेषाशेषाद्यं लाभाय द्याते सकलमभीष्टं फलमीष्टे चत्वारोऽष्टः १ ध्यायमिति ध्यात्वा ध्यातेत्यर्थः ए
सुत्तमेतत् परं सर्वजगदुपायने कार्यं न ह्यदिरत्नमभवात्तुनेयदं ध्यानेति तत्परमार्थं यं स्मृत्यनुकूलवापारये स्मरणं तत्तन्मिति विशेषः
गुणैरित्येकवचनेन सर्वविद्यालाभे एकस्मादेव गुरोरिति सूचितं प्रौढानामनेभमपतीत्यर्थं कां मनोरमां प्रौढत्वं सकलदर्शनाद्यं ज्ञानं सर्वकं
महाभाष्यप्रकार्यं ज्ञानवत्त्वं इत्यग्रहणेऽपि नान्तिदं नूनमग्रहणेऽपि प्रहणं फलं तत्तद्वत्तुमकृद्दिन्यो हेत्यादौ पुमः खवीतिरुत्वं गवित्यपमा
हेत्यादि वरपदं तत्वात्कारणं न क्वमिति चेन्न स हि पारित्यादाविकारायुच्चारणेन प्राप्ता वा बोधितानव्यहितहृत्पुनरायस्या साधुत्वबोधनात्
अतएवोच्चैरुदात्त इति सूत्रे भाष्येन पुनरेतरेण चेत्यनन्योच्चारणमपि भवतीति स्फोरित्यादिस्तस्योचः प्रयोगः अतएवार्थिहकारप्रयोजनकथनाचम
रे भाष्ये शब्दादीनि तु यन्मयानुदाहरणं तेन न ह्यकारपरशकारासंभवेन प्राप्तादीनि प्रसंगे चारितमिति चेत्तदं यदेन व्याख्यातं अमिहकारप्रयोगात्
नमिति च भाष्येनेकमिति दिक् इदं सूत्रमिति वलादिप्रत्याहारश्चरेकेणैव सत्तदं न्यमित्यत्रान्योऽप्यपरिहारस्तरेत्येहीति न्यासेन प्राप्ताह
इत्याहारबोधकसूत्रसमुदायात्तमिति त्वयैव वासुकर इति भावः प्रहणार्थमिति प्राषसहरितेनात्तत्त्वरिहकारप्रहणपत्तौ हरिहंसीत्यादौ विम
र्गापत्तेः सप्रमीति अधिकरणकारकस्य कर्त्रापत्त्यद्वारा किं पान्वयादस्ति सामर्थ्यमिति भावः अस्यो गतिभागस्य भाष्येऽर्थेनादाह सुस्पष्टेती
ति अनेनापि साधनस्यागतिवगतिवदाह यद्वेति हलादीनि सूत्रस्यात्यमिति विप्रदर्शितभावाः धृष्टीष्टने इत्यस्य वादुपधायागोदरसादाविवगु
णान्ते च यथा र्थादिति न्यायेन वाऽप्रहृतिरिति वाधा नत्राह्येकशेषान्यतममस्ति यद्यपि ईदृशे विषये उच्चार्यतुस्तत्रैकशेषान्यतरेणोच्चारणे
वाहुस्त्याहत्यावोधत्वेवानुभवसिद्धेन चापि व्यवस्थितेनान्यतममस्ति नैवाध्यानि नदोषः एकशेषश्च प्रत्याख्यातोऽसद्विवक्षायां मपि प्राप्ता
अप्रतिषेधयोगीत्याशयेन नृपयुक्तः सामीप्यप्रत्यय इति धृष्टीष्टने इत्यस्य गुणानां च परार्थत्वादिति न्यायेनाप्रहृतिः नचेका गुणवद्दीति सूत्रेऽप्यश
हेनपरिभाष्योपि गुणगुणभावउक्त इति वाच्यं सावेधातुकार्यं धातुकपोरलोत्पत्त्येका गुणावद्दीति सूत्रप्रत्ययलक्ष्यं स्कारकमहावाक्यविशेषा
विशेषणभावमादायेव तद्वैषम्यवहागेन तु गुणगुणभावेन परस्परपेक्षेन चेति केयदेन स्पष्टमुक्तेरेतन्मूलकं यैव तस्य तासंभवस्य तेनात्तेति

४३

रभ-
२

ले. प्र. २०
२

2

साराः प्रसादोत्तरकालसवर्णनोसंज्ञातुत्तरकालसंवैदितिसवर्णनप्रार्कमित्येतेनसमुदितेनाम्यप्रसवर्णनोत्तरांभवतिनस्वस्मिन्नापिस्वांगेरेत्येवंवाक्यार्थसमाप्तिप्रतिपा
 दकभाष्येणापि अन्यथातत्त्वात्प्रणयनानुपपत्त्यापिनेसायाज्ञानस्यएवंसतेनकार्येणतथाप्रयोगेवोद्भासमधिकमेतत्तथावैयर्थ्येउपपत्तिरितिनेकतेनान्वयवाभावा
 लावित्यत्राष्टादशटीनांप्रहणकारणभाष्योक्तंसेगतेस्यादितिविभाष्यतोत्तराहसमादिति आद्येनाभ्यामिति श्रवणवत्तेनवोधकाद्येतद्व्याख्यामितिर्थाः तस्यसमुदायस्य तयोः
 पाराध्यमिति सेतास्वरूपवोधकतयापत्तिःप्रहकालपवतयोःपाराध्यनिर्णयदित्यर्थः परामर्शत्वादितिवस्तुतोत्तरापकारिनाःस्यापिनसेताकार्ये आद्येतद्व्याख्यामाद्युत
 तदितिसमुदायस्याक्षेपेणन्येवामिवतयोःप्रामायाःसेतायाःप्रकारान्तरेणाप्युक्तवारणान्तातत्त्वज्ञानुद्देशेनप्रानपले भाष्येपिपतत्कालितार्थकथनमेवस्वयंचरूपस्येति
 सेतास्वरूपतत्त्वविशिष्टस्यास्तप्रत्येकस्वव्यापनचास्त्वोविरोधः यथाचैवेरित्यादौगुणदर्शनेनचिह्नद्वेस्यापिचिह्नज्ञावोधयत्तेतद्व एवमेतद्विमतासेतित्वद्वेकारादिविचि
 प्रकारेवकारपारापिप्रामात्येवकिंचस्वशब्देनकेवलानुपपत्तिमर्थोसंभवेपिनिशिष्टपरासमर्थनवाधकं तत्रसमुदायेफलाभावात्तद्वयवयोर्विप्रोतिप्रोत्पत्तिप्रोत्पत्तिसमाप्ता
 पकारिनेवासास्यतत्कार्येवारणोपेकिंचाप्रधानत्वादित्येवसिद्धतीयानिर्देशादित्यधिकमित्यलेभाष्येति तत्रहिउपदेशादितिकिमथ्याश्रयः प्रत्यसमाख्यानमुपदेशागुणः पाप
 रणमुद्देशादितिनासात्रुपदेशात्सुक्तापदेशादुपदेशोक्तकथवद्वारेणसेवीर्णतमाश्रयोपदेशेनैतेननुनासिकद्वितिकिचिह्नकृतापीनत्यामस्यत्वरनायोपदेशादितिकरणेनचनपदिप्रोतेनेनेसुक्तं
 तच्चप्राप्तुपपत्तिमनकरणप्रत्यासन्नैतत्तास्त्रीयधानागमप्रतिपदिकप्रत्याहारसुप्रसव्यापदेशरूपे प्रोदिवाटमात्रमिति वाचिककृतकृत्यामीयायस्यकथंविस्त्रतोपिलाभसंभवात्यासोत्तरप्र
 वृत्तिस्तेवथैवेतिप्रोद्वावोधयितुमेववाटइतिभावः सुनरति अकर्तृविचेत्यत्रसेतायामित्यस्यप्राधिकत्वात्प्राप्तिरितिभावः वाधारेति वासरूपविधित्तकृत्युदतमुत्तरतर्कसुप्रतिषि
 द्धः नचतत्रसादृश्येणभावत्सुदपवप्रहणमितिवाच्यैरुक्त्याःसोमाभवतेतत्रकमीणावत्तेतिभाष्यादिप्रमाणेनावसाद्वयोनाश्रयणादितिभावः किंप्रत्यादितिगणप्रधानसं
 निधोप्रधानसविशेषणोसाकातत्वेदुत्तरान्वयस्तेस्यापुनरतिक्लेशादितिभावस्तद्व नहीत्यादिना भाष्यकृतेति श्रुत्याप्येतिशेषः एवंचोभयप्राप्तोक्तमीतिनिष्पन्नकमीरिषष्टीति
 वोधो अवेदेलनाच्चेति चोद्देशोपलोचनेलनमतःकिंप्रत्यमित्यर्थः यापवादरतित्त्वात्तुउपवादकृत्यपिबोधो तत्रापिसंज्ञापामित्यनुद्देशेतिभावः अगतिकगतिरिति भवत्वनायचेति
 एविधानमन्यतोपीत्यर्थमित्याकरेस्पष्ट तेनअधिकमिधतीतिवाच्यं तस्याप्यगतिकगतिरितिभगः परमित्यादौप्रतिपत्तयत्तत्तत्रैवतत्तद्वेप्र परस्परनर्थकेनसिद्धेर्नतेद्वद्वाराहणं
 किंचेकाचित्केवाकांतन किंचोच्चार्यवर्णनान्तेपदिछादमेवर्णनरसादिभाष्यादुपदेशाहस्याच्चारणार्थतत्तिर्णयेनसेवीर्णलोकावधारणस्यलक्षणपाप्मपत्त्याभावनिवाधु
 काभावः किंचोपदेशाहस्याप्रत्ययारिपरत्वेनस्येवदलेसमित्यत्रान्वयेनयत्तिचित्समुदायोत्यस्यवारणसंभवेतदर्थसामर्थ्यादिवर्णवर्णनक्लेपोभाष्यकृतोक्त्यर्थः स्यादितिवाच्य
 उद्देशश्च प्रातिपदिकानोनापदेशात्तद्वउपदेशादितिसंभवाभावत्तेनस्येवतस्यांगीकाराच्चेतिदिकथावत्सुप्रत्यादीति यातसुवगणरणदिवाक्यलिगानुशासन आगमप्रस
 यादेशाउपदेशाःप्रकीर्तितारतीत्यर्थः उपदेशात्वमिति उपदेशाहस्यावधारदत्यर्थः धातोरपीतिप्रत्ययेभ्योपदेशोपीत्यपिश्रुत्यार्थः वाक्यशब्देनवाचिकंश्रीरल्लोकारुत्तरा
 आचारेवगल्भयुद्ग्रण अनदिमुदाहरणानिउपदेशासेतेति - उपदेशापदेशोराहृ मोक्षितिभावः ननुसेताशब्देनव्यवहारपक्षाभिमतोत्तराहस्यइत्यादिनवकारात्तत्त्वार्थोक्त्येनेनास

राम-
२

पा-२१

3

इरेचवसमाप्तं प्रतिशाल्यं यथा स्वायंतव्यासास्येवेदिकोदाहरणविषयं तत्र नृपास्तुचीयतिशयोक्तिरिति अस्पष्टपक्षीत्यादिः प्रेषनिघातश्च अस्पष्टपक्षीतिप्रोषः तेनोदीतोऽनुयतोऽग्रामुनरतिभा
वः जात्यवहेति पूर्वपरभूतयेस्तनुशचीशहृषोरेतोऽजात्यवहेति अतोऽन्यत्स्वरितेस्वारेजात्यमाचतेतेषेदेति लिखितोऽजात्यः उदात्तस्वरितएवेस्वरितादस्य एकपरेस्थितः स्वरितोऽजात्यरतिनरर्थः तेन
तत्पतद्वनयतऽरातश्रुतिकद्वयः तथावाग्रसेदितवहा वासेदितवहेत्यर्थः पद्यादीस्तुपुराजानामसेदितवदुदत्तजनानि सुन्नरमस्यपादान् असेदितवदित्यनेन केवलमनुयतवसेदितवहेत्य
नेनाधीनुरातस्वरितकत्वमिति स्वतः जायेस्पष्टं तथेति लक्ष्यदर्शनवत्प्रातिपद्यमात्रमपि प्रमाणमस्तीत्यर्थः स्वतेजादाजापेत्येति द्याकेऽराजादिति स्वतेजादाजादित्यर्थकमिति भावः एवका
रति तच्चासायादीचारिषिपिसोपोदानकसिचित्तस्यैवपादादिति भावः एतेनैतोपेतौवेकस्विकारितयपास्ते वाशहस्तुपादप्रकरणेति बोध्यं अत्राक्तं तस्मिन् स्वरितरत्यर्थः स्वारदिति स्वरपव
स्वारः स्वार्येण स्वरितोऽजाभाया एववर्गीगद्वयः लक्ष्यतेति तदुक्तं भाष्ये ग्रंथस्तु प्राहो धमात्रायां उदरति द्विरप्याद प्रमाणमेव स्वराद्यवतुरात्तेप्रतीयत इति अनुपातमपि मात्राप्रमाण
मेवोपलस्यत इत्यर्थे तस्यरेलाराजग्राह एवलोकेन्यथावायाचरीयादिष्वप्यर्थमात्रेवोदात्तनिभावः मतांतरेति प्रातिपद्यात्वात् मतापेतयेतरेवरेलोकसाधारणमतान्तरेत्यर्थः कर्त्तव्येति
लुत्तलोत्पश्रमिदेभाष्योद्गीष्टाक्तरेवप्रतीतेरिति भावः आस्पृष्टाह न कथं तदवयवतात्वादिप्रमाणमनग्राह्यमस्य भवति प्रमाणवत्त्वादिति प्रकृत्यपत्तिः प्रयत्नः प्रकर्षश्च वर्यामत्यय
येदित्प्राक्कालिकत्वप्रतिभवेः चकारेणेति अत्रयथानासिकायाः स्थानत्वेन पान्यत्र निरूपितं नतु तत्कालेति पद्यादिहाद्युक्त्यानुवादत्वेनात्राश्रयप्रवृत्त्यभावादिति भावः नासिद्धेसादि
ति तत्तन्मार्गधुर्मानिमादौ यत्तत्प्रत्यानुनासिकेषु भवभावानस्यान्त नचानिदेप्रान्तरवदस्यापि त्रिपाद्योऽग्रहो न दोषः सपादसमाध्याप्यामपि पूर्वप्रतिपद्यासिद्धत्वापनेः मध्येपाठस्य विप्रतिषेधस्त
अस्पृष्टमा मप्याग्रयो न विनिगमनाविरहाप्रियाद्यो मप्यग्रहत्वापत्तिरिति भावः गरीत्यस्य प्रसंगार्थेति सिद्धेः सिद्धत्वासात्प्रसंगोदाहरणसमर्थेपरत्वाल्लक्ष्यकार्येग्रहनेरावश्यकत्वापरत्वात्रेपादिकेका
येतातेनग्राभावप्रतिपत्तिरारोपेदेवर नदत्तन्यायेन स्थानिभूतरोरभावादिशिवेत्स्यात्प्राप्तिरिति भावः स्पष्टेचेदग्रहत्वात्तत्रैवः परस्मिन्निष्पन्नत्वत्कोरित्यत्र च भाष्ये तथावेति शास्त्रस्य
होध्यकार्यस्य च शास्त्रानुज्ञानवेलापामसिद्धत्वाभावेगरीसारेः प्रसंगेन्यर्थः नचमप्यि पूर्वपदयोः पूर्वपदप्रमाणत्वं तथापि विषयकार्यलक्षणपाशाएवकायांसिद्धमिति वाच्यं लक्षणान्न
भावात्कलाभावात् गौरवाच्च ननु मनोरेयेदृशनाभावोपलक्षणः भावाराधस्यारानाराधरणत्वेन नराभावाभावस्यप्रतिपत्तिरिति नृपत्वादित्यत आह अमूरत्यादि अदग्र्या अदग्र्यस्य
वस्यायोऽजातस्योत्पत्त्यस्यपादसमाध्यायीस्यकार्यदृष्टाः सिद्धत्वेपि एवंरीत्याः काराभावेन परत्वापत्त्यापत्तिः मूलस्यासिद्धत्वेनियेधसामर्थ्यादेर्नाहृषयउक्तस्याप्रवृत्तिरिति चेन्न नयस्यसिद्ध
त्वमेवज्ञापयितुं पुक्तं सवेष्टीभावात्सर्वमदसारितिसुत्वेदायरेकाराभावेनैतदिति सूत्रमपि अर्थसद्वैवज्ञापकं मस्तु नचतोऽसिद्ध्यादिनिर्देशोऽवदत्तं तस्याप्योऽति ह्युदात्तवाच्यं इनेदेव
दत्तेनैतदिति नोन्मज्जनं नदत्तारोपतत्तनरादत्तमुपतस्यदन्नेन जीवनमस्येवेति न्यायपारीरतावितादोर्द्वादितुः पूर्वसवर्णोर्द्वात्तदन्वायमसतोतीपुप्रसंगमात्रेनतु नस्यानीयात्त्वप्र
हतिरिति नतत्रास्यायस्यविषयदत्तितेनास्यानिरुक्तवाधनासेभवान् स्पष्टेचेदस्वादिसुसर्वेति सूत्रकेयदप्रवृत्तेनैव नराध्यानाराधसंभवेन नूनमसतानीयप्रयोगेकाधुप्रवृत्तेन मावप्रवृत्तेमेवे
ताम्यवित्तरः परास्त इति विहितेकार्यमित्यध्याहारो गौरवाच्च किंचिन्निपादीशास्त्रेद्विधाने कर्णोन्मत्त्यधिकरणप्रियादिविषयमनित्यशास्त्राविहितेकार्यमिति न्यायान्नित्यत्वेति ह्येतस्यपि वा
यं लोकाप्रसिद्धेतिभिश्चमध्यमेवैवेति भाष्यपर्यालोचनपाकत्वमुदः स्यादीनामप्यनारित्यमिति भावः उच्चारणेति पादमात्रिकारिवर्माविति भावः लोचनेचेति पूर्ववत्तद्व्याप्त्यन्तर्कालिपि
त्यादिति भावः रत्नाविति अल्लभ्यो रतिस्थितेऽस्त्यक इति प्रकृतिभावेनरीद्योभावेनुरोपेतिरल्लोचनस्यसिद्धिः उच्चस्वस्वज्ञादिति पाठः रत्नाविति पाठेऽग्रामंतनः कभेति निर्देश इति वाच्यं त

३

योर्वर्णयोर्भित्तोरुत्तरागुणेतिनिषेधस्तुषहीसमासम्पन्नकर्मधारयस्यवज्रलश्रुतो नतदभावस्तुभाषोदाहृतविषयपवनान्यत्रेतिभावः प्रथमोत्तेनेति प्रथमोपरिष्ठितत्वादितिभावः अयं
 तेनेकमन्यपरायैरितिस्त्रेभाष्ये परिनिष्ठितेति अत्रैकविभक्तिचापेनपातदतिशयिके अन्यथा मालामतिश्रुतान्तरतिशदेतिपदस्यापिनियतविभक्त्यनन्तेनेकविभक्तीत्यस्ययावत्त
 लाभः एव, स्याद्विद्यतविभक्तिनेहितद्वारणयेकविभक्तीतिसाध्यके परिनिष्ठितविभक्त्यासमासेतत्तिश्रुतमतिश्रुतेनेत्यादि कुमेरातस्यनियतविभक्तिकत्वस्यमवतत्रनपवनस्युरुवेत्ता
 ल्यार्थेतिस्त्रेभाष्येपरमेकारकेपरमेकारकेतोयादावतिप्रसंगमाशङ्क्यप्रतिपदोक्तपरिभाषयासमाहितमितिभावः अत्रचेति सत्रेतरार्थः प्रश्नेषे आकारप्रश्नेषे निर्देशोक्तिः मित्यन्वयः
 निर्देशेनाकारदकारयोः सावर्णाभाववोधकायुमानिकवचनकल्पनापेक्षयाप्रश्नेषपवतात्यर्थकल्पनंतलीयश्रुतिभावः व्याख्यानादिति एवं व्याख्यानेमानंतप्रयत्नभेदेनानुल्लावित्ये
 तस्यव्याख्यानपरंभाष्यतदुनयन्त्वत्पि सत्रमास्त्विति भाष्योस्थितमिति शीतलशब्दश्रुति शस्पर्कारेपरेदधीतीकारस्यशकारेपरेचेत्यर्थः नचशीडःशकारोच्चारणानंतद्वकारस्येका
 रेनदीर्घश्रुतिवाच्यम् शीतलशब्दशीडोभावात् किंतुशपाधोः क्लेदवमन्निस्पर्शयोः शपरमनेनसंप्रसारणेणोस्यशरस्रक्तेर्नत्वाभावेनिष्पन्नाह्वीनशब्दास्तिष्मादित्वात्तचिशीतलशब्द
 तयोवात् शीतलशब्दोदिसिधादिषुगणरत्नेह्योचपद्युति वि, चनेनाएववचनकल्पनापेक्षयास्त्रोदहरणत्वेवतस्यपुक्तमितिभावः अत्रेवेति ग्राहकपवेत्यर्थः अत्रवसीदितिसूत्रे
 तपरत्वेमानं तद्विचारादिपेक्षाधातोर्ल्यवीकृतदित्यत्रदीर्घस्वरस्यस्थानेकस्वपव्यथास्यार्थित्यर्थः सर्वेणात्राण्यहोत्तरेप्रेनविधेयेनच अकारेणानायात्वाद्भिन्नकालाग्रहणे
 ननतस्यस्थानित्वेनवादेशत्वेयसकृमितिवाच्येतस्यात् नचतपरसत्रेणग्रहणार्थेतस्यानेतरमपरिभाषयाअकारस्थानेतस्यवारणेनतत्रग्रहणफलभावात् नचैवेत्तापितेपिभावामा
 नतात्सवर्णोप्रहाराप्रसक्तेस्तद्वैषम्यंतरपरत्वाभावेग्राह्योत्तरनिहत्यर्थेनस्वप्नपाभ्यनुज्ञानार्थतयाः पूर्वोक्तत्वाभावेनाविधेयत्वात् कुतेतपरतिभावामानतापीत्यन्यदेतत् अतिष्ठ
 त्तेरिति वर्णानामुपदे प्रास्तावतदुत्तरकालमित्यज्ञातदुत्तरमादित्येनेति प्रहसस्तदुत्तरकालासवर्णसज्ञातदुत्तरकालमादितिरिति एतेनसमूहितेनाम्यत्रसवर्णानांग्रहणमितिवा
 कापरिसमाप्तिर्यादित्यर्थः अयंभावः आदित्येनेतिप्रत्याहारसिद्धोनाजलावित्येतद्वाक्यार्थवोयेसतिनिर्णीतेतद्विषयपरिहारेणसवर्णोपदेवाध्यानिष्पन्नादिदित्यनेनतावताग्र
 तंवोधनीयमन्यथावापकसंभावनयातल्यास्यसत्रप्रशक्तिग्रहेः प्रमाणमरेदेनतत्त्वास्वतंत्राध्यायनिः नचेतद्वाक्यार्थवापककाभावात् निषेधप्रतिपत्तिरित्यानापपादकु
 याविध्यपेक्षेतिविषयस्तरपेक्षेतत्त्वमानाभावाच्चारमास्त्वित्यत्रत्वमिति सर्वस्याप्येकतयापुनराचारणेनापायमानयेत्याधानादनादरादेवमुक्ते भाष्योस्थितमिति अनेनाकामाप्रश्ने
 वेमानंदर्शितं सादृश्येतिवाधातोवासादृश्यप्रयोगभेदेनवाप्यं आतोधातोदितिस्यादिति नचस्यार्थेनिमित्तकदायोवदिरणसिद्धतेनात्मानंतर्हतिनिषेधान् ततोपिबर्हिभूतसो
 र्ध्यानिमित्तकविभक्तिनिमित्तकभसंज्ञानिमित्तकतेनतलोपस्यवर्हिभूतस्यार्थनिमित्तकवर्हिभूतस्यभावाच्चनाप्येलाहोणकः नकारतावनुस्वारपेचमोहलिधातुषुस
 कारजः शकारोच्चारोदवस्तवर्गजदत्यभिपुक्तोक्तेभ्योदिषुल्लात्ताकानामपदर्शनेनतद्विषयेतत्परिभाषायाप्रहरेः आतोधातोर्त्यत्रप्रतिपदोक्त ग्राकरोगस्तदतिवचकृम्य
 शयंषुषुषुषुसिधापत्रैः पशुंमनोतीतिविट्विड्नेतित्यात्वेआतोनाएदित्वान्निकमेतन्विककल्पार्थेनियानवाशदस्यधातुत्वेप्रतिपदिकत्वाभावात्सवभावपदतानापत्तिर्येषः
 क्रियात्वेसाधनेनप्रतीयमानत साध्यत्वोपपत्तिमानत्वमेवेत्यश्वित्तरादिरुमित्यादि पशोक्रियासमानाधिकरत्वात्सिगाद्यनन्वपि वा अतदर्थेसक्रियात्वमित्यभिमानः एवमयं

दीर्घः-

पुण्ड्रस्त्यातिपटिकलेष्वकसर्थः स्यात् एतेनतेषु पाठसामर्थ्याद्वातत्वाभावात्पास्तं नन्वेकं न क्रियावाचकत्वमत्याह शिष्येति कालोपिधातुर्धेवतिवक्रियावाचकत्वान्वितो
 स्य च धातुस्य आदेश उपदेशोदत्तात्वे स्यात्तद्वैमर्तिकं धातुत्वनिमित्तकं चेति स्पष्टमेव प्रत्ययस्येव धातुत्वापत्तिर्वाधातिरेकस्य तदपदेशाभावात्तत्प्रसक्तिरित्याहुः ननु धृष्टं न स रेधाने
 ग्रहणसंवेधउक्तोभाष्येति नतद्धानुत्वनिमित्तकं किंच अस्मितीति प्रसज्य प्रतिषेधोपशित्यरत्वयोगस्येवातविधानाच्चात्रात्प्रसक्तिरपि च वासादृशमन्यनभिहितक्रियावाचक
 तेनेति न दोषातं ग्राह्येति सूत्रशेषभाष्योक्तेष्वानवयतिवदपत्त्यादिषु धातुत्वेषां स्तुतिवचनयासाधुसापत्तिरिति तस्याहृत्येति रतिभावः उदत्तरणेनेति इदमुपलक्षणं तत्प्रकृति
 कचुल्लपुनोदेनाद्धानितसार्वधातुकेपरेविकरणविधानेन च धातुत्वं तु चक्रमेव च पटितेनोत्तपत्तमेव च पटितपसः अतिप्रभृतीनां च केवांचिदात्तधिकारविहितकार्योदृशत्वा
 दोष्ये एतेन स्थितस्य तेषां पाठस्य भ्रेशानुमीपतइतिभावः मेरेपाद्यन्पसंमतेसमाधिमाह वज्रलमिति सम्पगर्धेति नचलुधर्मधिनयेति पशुमन्यमाना इति निरुक्ते पशुमिति सानु
 स्वारपादात्तत्रपश्चितिलुभविभक्तिकं सत्ववाचीति चो लोभमित्यनवगतमितितद्वाष्यात्पातन्नाप्रतिर्णायकेनिरुक्ते पशुधातुशेन्यथापाठमानाभावात्स्यष्टेदेप्रकृतसरे इदं न
 ग्रथेद्राधातोमाधवथयेचेतिदिक् वामनायेवमिति तत्रदिदस्मान् इतिनेनाह इतिसेताप्रकरणे योजनयेति ययपितदनुवृत्तेवसिद्धसामर्थ्याद्ध्यापाराशुयुतोनलभनेमू
 लोक्तान्तापिमेदुद्धिसाधारण्येनस्य दत्तोपेवमेवाक्तं सति ग्रन्थेवस्यादितिभावः इममिति श्रेयकारस्येवस्यात्तमत्वेत्यस्येतिभावः सौल्येति ग्रन्थवदीत्यानेतिभावः तस्मैति
 इकइतिपदेत्यर्थः ग्रन्थेनात्रसूत्रयदोपस्थितिपत्तइतिस्वरति ग्रन्थेतिग्रन्थेग्राह्येणारत्नादौतुलिंगस्यश्रुत्येत्तयादुर्वलत्वेनप्रथमतः श्रोताच्चापराधोदिवितवावपायेवाधेह
 तेनिर्दिष्टस्यातिकलेवापस्थितस्यापीकादस्यवाक्यार्थतत्त्वयः सार्वधातुकेत्यादौतुत्तुपस्थितिनिनास्यात्पाकात्तशांत्तभावेनवाधपवनेतिविशेषः एवेत्तपरश्रुतिनिमित्तेषाप
 दैकवाक्यतयात्ययवत्तंरंगा स्थानसङ्घीतनिर्णयेउपस्थितालोपपरिभाषायाग्रन्थस्यगुणग्रन्थेवाकोकवाक्यतयात्ययवत्तवदित्विदंरगासातदाह इमेतेगस्येति स्मत्यारवयव
 सेति एवेत्तस्थानसङ्घीताभावनिरणयेनाल्लेख्येत्तस्यप्रवृत्तिरेवनेतिभावः निघसार्यमिदमिति तत्रदिधायकेविहितयोग्येणह्यारलोपस्येतिविदमपिस्थानिनिघसार्यमि
 तितदाशयः तत्सर्वभाष्येति ह्योर्निघमयोःसार्वधातुकेत्यादौविवेचनेनगृह्यमाणस्येत्यर्थोवाच्यः अतस्येकरतिवाउभयथापिह्योर्विशेषणविशेषभावसत्तात्वेषपक्षेपर
 साने सग्रलोपस्येतिनिघमः शेषोविशेषणमस्येतिनदर्थः तस्यालोपस्येत्यस्याविशेषणमितिवा एवेत्तमिदंरगादौपरस्परविवेधादनयोस्सामेसर्वोदृशगुणपत्त्यानिहोभर
 तिभावस्तदाह तक्षेपस्यमिति ह्योर्लोहारमिति मिदंरित्यप्रमिदंमिदंरित्येतिवात्वानात्रोदघः पुंसतेत्यत्रपुक्तेलक्ष्यीपथेतिवात्त्वोमिदंरित्यदिभाष्याहृषणेणहारमितिर्त्यर्थः नच
 पापयतिस्मयतीत्यादौदोषः गुणोक्तेरुपस्थितिः अतएवसमयाद्युपायनायामितिनिर्दिष्टः संगच्छतेनदाह कोस्तमेवसङ्घीकृतइति नन्वेवेनादेकिमर्थेप्राचापचउपेतिनरतिवेत्तुल
 लूपधोयेदवपरिभाषानुपस्थितावनिहृतत्वाद्भिन्नमित्यादौ गुणानिधेयानापत्तिभिधायसुपेतिनरति कौकिलस्यानिहृतत्वात्पिगुणानिधेयप्रवृत्तितापकताप्रयोगात्तत्तस्यपरोप
 स्थितियत्तत्तापकत्वमेवाचितीमितिदिक् इत्यारविति आदिनाकुलंनरणांनुदितोनुमित्यादिच श्रवोसंभवति ननुमामित्वेतदानीत्यादौवितार्थमिति पुवादात्तस्येवस्यादिति
 भावः हीतः सिद्धइति तद्भवेनपस्थितिः समुदायः पराम्पतेइतिभावः यद्यपिनस्यात्तवदित्याख्यानेभविनेत्यादौतामवपवेदाल्लूपधोगावयवत्वेनप्राप्तस्यगुणस्यरीथीवे।

तीरामिति निषेधा संभोगलोकमवसरेण चावयवावयवस्य सवदायावयवत्वोमीकारादन दोषस्तथापि तस्यानव्याख्यातं पंचरत्नीत्यादौ पदस्य विभक्त्या त्वात्माने उन्नयनस्य मितं तत्तामना वि
 गतेति स्वराना पत्रेति स्पष्टं भाष्यं दोषः प्रणीतुं यत्नं तत्तामनापि रानामिति नलोपमिदं स्तानि तानीत्यर्थे प्रोक्तं तस्मिन्निशेलापे तदुदाहरणं स्यानेनेति स्यान्नशब्दार्थेनेत्यर्थः तत्रितीय
 तः संवेधः षष्ठ्या न तत्र रूपः संवेधस्तदर्थं दर्शयति न धनयति सत्त्वमिति अधिकारस्य वक्रवृत्तिरित्यत एवेति बोध्यं गुणप्रमाणेति प्रमाणस्य प्रसक्तत्वे गौतमिणो वदलीनो येन म
 यगुक्तिः गुणशब्देनाक्तं धर्ममात्रेणानानितयमेवेत्याद्यंतयमित्यादि स्थाने तस्य सूत्रस्य भाष्येण विरोधः अंतरमाभावपदगुणविधौ अकारणः सादृश्यमिति तदर्थः वाह्यानां विरोध
 वारादीनां साक्षाद्गोचरित्वे प्रोपचारिकं गुणत्वबोध्यं अनुकरणीयमिति अचीत्यादिसमस्य तांथं कस्य स्वतंत्रतया तत्त्वस्यानिर्देशः नस्तत्र परं व्याख्यानात् वक्रलक्षणे स्कारानुस
 थास्य समसीतसमस्यानामेव तत्त्वार्थत्वमिति बोधनाय तद्वाधार्थ्यमिति निर्दिष्टं न न समानाधिकरणाय चेति भावः सादृश्यकत्वेन तत्र नुकरणात् व्यवहार इति बोध्यं रिश
 रुच्यारणेति अतएव न न पदे लुविता दोन दोषः न स चोच्चारितो नापि प्राज्ञमतिरेतर इति भावः अचिपीणस्य कुरुति अचिउपीणस्य कुरुति इत्यर्थः इदं संहितायामिति
 सूत्रभाष्ये स्पष्टं फलितेति समस्य तांथः स्ववदिते षष्ठ्या तांथाप्यवदित एवेति भावः न सूत्रमिति स्वूपमिदं तः प्रामाण्येऽपि तत्रादेरिति एष्वर्थात् तांथां न रस्येयं नुवर्तते
 स्थानषष्ठीवेये येवमीति निर्देशेन यत्कांथं तदुन्नयनसंवेधोऽन्तरस्य स्थाने विधीयमानं चादेवो धर्ममिति वाक्यार्थं ह्येवाकांथं भेदसामर्थ्याच्चादेरित्यंशो विनापि कचिदेशान्तरप्रवृत्तिः आदेरि
 तं शस्त्वनुवृत्तौ न रस्येयं स्थानवत्त्वापरत्वं बोधकं शब्देन यत्र विधानं तत्रैवेति नित्यं तदुन्नयनं प्रवृत्त इति भावः वस्यतीति न चानेकालित्यतः एवेमेव तस्मिन्निनिर्दिष्टे एव स्थान
 स्मादितुत्रास्मादेरिति सूत्रे कुतो न पठितो वाच्यं आदेरित्यंशेषष्ठीस्थाने इत्यस्या संवेधे प्राप्ते सरस्युगिता रावपिनस्य प्रहेत्यापेनः संवेधे सये तीस्मिन्निनितितस्मादित्यनयो र्थापत्तत्वं वेधो
 तयोरणागमविषये प्रवृत्त्यापत्रेति निर्दिष्टं शाणलो रिविति आदेशानां प्रत्ययाधिकारेणोपवाक्यार्थं बोधान्नमिव प्रत्ययत्वज्ञानेनोपदेशाकारे इत्याह भेदस्तदुन्नयने लक्ष्ये प्रवृत्ति का
 ले इत्येव प्रवृत्ते कालत्वात् तैरिति भावः प्रवृत्तेने एवेति उपपादितमेतत् शब्दान्तरप्राप्तेति यद्यपि संवेधितया एवं प्रवृत्तिस्तद्यपि संवेधितयेव पुनः प्रवृत्तौ कृता कृतप्रसंगित्वं प्रसिद्ध
 भावः कृता कृतैति अवेति उपपादितमेतत् कृतिविशेषानां प्राप्तेनेत्यर्थः इदं तत्त्वज्ञानेन स्पष्टं तत्र न प्राप्तिः सादृश्येण विभक्तिनिमित्तानामेव वद्यादीनां तत्र गृहणात् नितित्व
 मेवमिदं वाचनिकं प्रवृत्तिप्रतिषेधाप्रमाणं फलाभावाच्चैति निर्दिष्टं अंतरंगत्वादिति भाष्ये त्वयत्तत्वात्प्राप्तेनेत्यर्थः उभयोक्त्यं त्रुतीयां प्रवृत्तिं प्रत्यासाराप्रमाणसाधितः एवं च
 भयशब्दे विकल्पप्रतिरेवेनेति उक्तं अंतरंगस्य वलवत्तेः प्रापकस्य न्यत्र प्रयेवितं वाध्यत एवेति निरवकाशं तत्राप्यवलत्वज्ञानेन साभावान् तेनेति एवोक्त्यं अंतरंगशब्देन गयो ग
 पत्तामावेति भावः न कुर्वतीत्यर्थं दर्शयति यदि तस्य दुष्टत्वात् रोपरावधिकेन व्याख्याने मेहस्य असिनिस्थिते इदं प्रसारणं प्राप्तेप्रतिषेधविधित्वं नशीदोपस्थितिकत्वात् प्रसारणेन
 लादित्वाभावादिष्टः प्राप्तिरेव न लक्ष्यानुसंधायाच्चात्र परावधिकमेवान्वाख्या नमिति तस्मिन्निर्दिष्टं तदुन्नयनं तदेषां भाष्यानि फलित्वं बोध्यं अतएव भाष्येन कापि व्यवहृतेन न्यत्र विस्तरेण
 निरूपिते ॥३॥ इति परिभाषाप्रकरणं ॥३॥ ननु यत्किं यत्तदुन्नयनं पस्याप्योकारादिभिरीचोदित्यंशो स्यात् उच्चारितः प्रवृत्तप्रत्यायको नानुच्चारित इत्यप्युक्तं ननु भाष्या
 न्तः न चोच्चारितस्यैव प्रत्यायकत्वे इति प्रसक्तं मीतं तामाणस्य बोधनापत्रिति वाच्यं तत्रापि प्रसक्तं इष्टुः स्वीयस्त्वोच्चारणसत्त्वादित्यनप्राह प्रत्यासाराग्रहोति एतेनरी

वैकारदेशीहकशास्त्रवलेनइकारादिभिर्विधेपितेचोद्वदइमानुस्थितेनतदुत्तरप्रत्ययार्थानन्वयापत्तिरित्यपास्तं वृत्तिप्रयोक्तोपस्थितिसत्तेनादोषाच्च नत्वणदित्त्वं च
नचप्रत्याहारणमाववर्णेषुचरितार्थे अन्वयवर्णानामिवतत्सवर्णानामपिलक्षणधेवग्रहणमिदं नचास्यचावित्यादौचरितार्थेव्यक्तिपक्षेःप्रत्याहारसूत्रस्थिताभेदोपल
भावात् इतिस्पष्टमणदित्त्वेभाष्येइतिचेन्न लक्षणावच्छेदकज्ञानार्थमेवतच्चारिनापीत् प्रत्याहारसूत्रपलक्षणतद्वाच्येति अस्याचावित्यावपिस्वमदशावाचेषुलक्षणवा
पपकत्वात् अणदित्त्वंगुहीतलक्षणावच्छेदककालक्षणविधीयमानानितिरिक्तविषयेवाप्रत्ययद्वये अतएवतदादीनामइत्यादौनस्वदशावाचेषुलक्षणानाकलोप्र
णदित्त्वंतत्रनलक्षणतद्वाचकालेनलक्षणावच्छेदकाग्रहादितिभावः तत्रप्रमाणमाह दीवोदिति अत्रादीयाकारेणस्ववर्णग्रहणपितत्रनादिचीत्येवमिदमितिभावः ते
नलक्षणोमीकारेण भाव्यमानतेनेति विधीयमानविषयलक्षणभावस्यानुपपत्तकत्वाभावः अभेदकत्वेनेति शास्त्रउच्चारितगुणानांभेदकत्वाभावेपिस्वपक्षेनभेदमा
हयसमत्वसंख्यानविरुध्यते यदितुअणदित्त्वेणग्रहणायणविषयेगुणानांभेदकत्वेवोचितेतिविभाज्यतेतदपिचत्वारोपणदित्यथासंख्यमसंगतमेवतन्धनयनाहो
नास्तीति ततवेदनेपवाग्रहेनतत्समत्वसंख्यायामितिभावः शास्त्रार्थोपमाद्येति त्वादित्त्वादिनिर्देशादित्त्वात्पदानुपपत्तिग्रहणतत्सत्वपवसमेवतत्सवध्यावप
कस्तत्रयथासंख्यमदशेनवाक्यार्थनिष्पत्त्यादिभ्योदिनिर्देशालक्षणयाज्ञायमानेपुनर्वाक्यार्थोपलक्षितदीवोदीनास्तुवाचकान्निमित्तवान्यग्रहितिभावः स्थानेना
रतमसूत्रेणैवेति व्यक्तिपक्षेव्यक्तीनामानेत्येतत्संख्याज्ञानाभावात्तथासंख्यासंभवालक्ष्यामिदंअतिभावः परेत्यक्तिपक्षेकलादिप्रत्याहारसूत्रेषुसर्वसकारादीनांग्रहणो
रूपपादंनदित्त्वंलक्षणवक्तुं शक्यालक्षणावच्छेदकाग्रहात् एवेतत्रप्रत्याहारसूत्रेषुजातिनिर्देशेनैवनिर्वाहानात्पथापवचाउपलक्ष्यावपिजातिनिर्देशपवोचितः अर्थजस्ती
यस्यानौतित्यात् अतएवाणदित्त्वेभाष्येप्रत्याहारसूत्राचावित्यादौउक्तामनुपपत्तिमाशंक्यजात्याग्रहणमेवकृतं यथासंख्यसूत्रेचव्यक्तिसाम्यादवधर्मसाम्येपिप्रवर्ततेस्यता
सीत्तुल्यदोरित्यादौयथा नाप्यत्रपक्षेऽकारादौलकाराद्यापत्तिः लक्षादिज्ञानेऽकाराद्यवभावात् नचजातियत्तेःअणदित्त्वेःणग्रहणप्रत्याख्यानेउपसर्गादनीत्यादौक्र
कारेणलकारग्रहणायसावर्णवचनस्थानिस्ववर्णस्यवर्ततेदेशात् लकारेरेफापत्तिरितिवाच्यं क्लृप्तीशब्दार्थेनसार्पितदेशसार्पित्यत्वावश्यकत्वात् तत्सत्तेणग्रहणप्र
त्याख्यानेष्यप्रत्ययदत्तंशेषावक्तुमेदेनविधीयमानेनजातिग्रहणप्राप्तसवर्णग्रहणनिषेधकस्तपरसूत्रवदित्यदादीनामइत्यादौनेदोषः एवंचात्रयण्य परेनज्ञान्याग्रहणे
नापिनसर्ववोधनमितिस्त्वोक्तमित्यादौअनुनासिकस्थानिविरनुनासिकपव अतएवस्थानेतरनमसूत्रेभाष्येस्यतदुदाहरणत्वमाशंक्यथासंख्यमित्येननभिपसिद्धमित्युक्तेते
नात्रनेयाः फलाविशेषउक्तः उन्नतिमूत्रेनयानांप्रमादपव नचकलादिष्टरुकारादिभीष्टसादृश्येनसर्वरुकारादिप्रतीतिरितिवाच्यं अणदित्त्वेपिक्वचित्सादृश्यमाश्रित्यदी
वोदीनामपिग्रहणोपपत्तेः त्वादिनिर्देशानामीषत्सादृश्येनापिग्रहणमित्यर्थोपकतायापुक्तत्वात् तदप्युक्तमउपसर्गसूत्रेभाष्येइपसामान्याहासिहासिद्धमिति अणदित्त्वं
त्रेणग्रहणतुप्रत्याहारवर्णेषुणकारादीभ्योऽङ्गैः प्रत्याहारसूत्रस्थापमितिप्रत्यभिज्ञासत्तादुपायोतरपरमावायोः कृताननिवर्ततेतदित्याद्यादिदमेवाभिप्रत्यतत्रप्र
णग्रहणंप्रत्याख्यातेभाष्येइत्याहुतिरिदिक् क्लृप्तंइति अनचोत्पनुवर्त्यपयुतामपरतयाहिलपरपवनित्यनिषेधइतिव्याख्यानोतेतिभावः विकल्पउक्तइति एवेचसर्वत्रशा

प्रकार्यवोधसत्पव= दीवोदिवाचकेकाराद्य
न्यनिधकारादौ =

[illegible]

ल. श. २.

५

६

त्रि ५

दोष इति भावः प्रादेशेनापराधकथं स्थानिनो विधितमित्यत आह उपलक्षणमिति अंतर्गतस्य चरमावयववचित्वे विधिप्राप्तौ मावसायनः कर्मस्य सामासेन पदचरमावयवे कर्मत्वोप-
 लेख्यत्वात् नान्यत्वात् ननु त्वमिति विधिति विधिप्राप्तौ त्वमिति भावः स्थानिवत्तादिति एतलोपस्यदिलोपस्य वा स्थानिवत्तादित्यर्थः नन्वप्यपदत्वाभावात् ननु नोऽस्मिन् रत आह स-
 वेतादिति अंतर्वर्तिसंश्रुतिमित्येकपदत्वस्यैकदेशविकृतमायेन वान्तेपिसत्वमिति भावः प्रत्ययलक्षणमिति स्थानिवत्तेन प्रत्ययनिमित्तकर्ममित्यर्थः दर्शयत्यत आह एतद्विधुवदित्यनेना-
 यविभक्तिप्रसङ्गस्य वान्ते देशलक्षणस्यैव प्रत्ययस्य स्थानिवत्त्वप्रसक्तिः कार्यान्ते देशविधितिमित्येवैकल्पप्रयुक्तोपदेशप्रसक्तिस्तत्रिभक्तिप्रसक्तिस्तत्सर्वनिमित्तत्वमिति देशस्यापीत्यसीका-
 राह एतद्विधुवदिति प्रत्ययलक्षणसूत्रेण भाष्यकृतप्रत्ययस्य यत्र साधारणं रूपमाश्रीयते तत्रैव प्रत्ययलक्षणमिति नियमार्थत्वेन स्थानिवत्तेन तत्र प्रधानेनालाभ्यपरो विध्यर्थमिति भावः न
 चातः परस्मिन्ति लोपस्य स्थानिवत्तेन मभत्सलभमिति वाच्यं एतलोपस्यो वृत्ति लोपस्यापि स्थानिवत्तापत्तौ चोत्तेभ्यस्य दुर्लभत्वेन तत्र पदत्वानिवृत्तेः प्रकल्पवापवादविषयमिति न्यायेन निषेध-
 विषये तत्प्रतिषेधाय स्थानिवत्ता प्रवृत्तेः अहं रदनादिमतेरत्यनेनाकविर्वाधिता तद्दीनत्वयं पक्षेन सूत्रभाष्यवार्तिकसंमत इति प्रातिपदिकस्य दुर्लभत्वे पदत्वाभावरति चरमावयवकार्यरतिव्याख्यानेफ-
 लत एषोपत इत्यतीत्यादौ यणः स्थानिवत्तादेन न देशरितिसुलोपाभावः इणः शान्तिरिति त्रिपुं उत्ते च न स्थानिवत् प्रनेन निषेधादिति तत्त्वं कानि संतीति वाक्यसंस्कारपक्षे तत् न तत्र पक्षे पूर्वप-
 स्थितिनिमित्तकत्वप्राप्तरे गतमाशयान्तरे गणं एते प्रवृत्तेरि कारदेः स्थानिभूतावः पूर्वत्वं द्रष्टव्यं पतन्मूलकमेव वाक्यसंस्कारपक्षे अतर्वाक्यमेवोक्तं सत्कार इति वदति न स्थानिवदिति तेना-
 नालोनेति भावः ननु पूर्वमलोपस्ततो वलियलोप इति ननु मसत्वादकारेणार्थं धातुकत्वात् लभत्वात् यमिति देशेन तत्त्वभाः संभावनामात्रेणापि तत्त्वभासवे प्रहृष्टान्तापनात् अस्ति वा प्रापि यदि
 पूर्वलोपः स्यात्तदाकारेण प्रत्ययत्वं लक्ष्म्यादिति संभावनाफलं त्वयान्तिरित्यादिसिद्धिरिति द्विक्रमिन्निति क्रियते च संज्ञासमिन्नेति तत् ननु प्रत्ययादित्यनेन वाधात् न स्थानिवदिति स्थानि-
 वत्तेरित्यत्र प्रवृत्तिरेव स्यात् अकारस्य तु न स्वविधोऽस्थानिवत्त्वनिषेधात् लित्त्वाकारकस्याप्येवमावकाशमिति भावः प्रागृहीतं नन्वनुस्वारस्यादिप्रादचः पूर्वत्वेन स्थानिवत्ता प्रवृत्तिः नचास्यादेवता-
 पकानस्याप्यस्तीत्येति स्थानिवत्तेन तत्त्वफलाभावात् तत् तदित्येति विशेषणपेक्षस्य ततः पूर्वत्वस्यातिदेशसहस्रेण व्यतिदेशस्य शक्यत्वाच्च भो भगो इति सूत्रस्य भाष्यरीत्या तस्य स्थानिभूतात्त्वमि-
 धमन्तेना नल्लि धावितिनियेधाच्च विशेषणतया लाभ्यपराधभाष्ये पूर्वभाष्ये पूर्वज्ञप्तिदेशे त्ववृत्तेन चरेयलोपस्य भिन्नार्थं दृष्ट्वा स्यात्प्रत्ययत्वात् नान्यत्वात् चरमावयवप्रतिप्रसवेनात्र स्थानिवत्तेन परवर्ती-
 भावत्वाभादिदमुदाहरणं चित्ये एतत्प्रहृष्टप्रतिप्रसववार्तिके लक्षणप्रतिपदोक्तपरिभाष्येन सुपादयिष्यते किंचिद्वादाचार्येण एतत्सुस्वारस्यपि वापदोतस्य नोत्ति उदस्या-
 रुयाद्वा शब्दादीति सुदृशी पाठान्तरे नलोपः प्रागृहीतं अभ्यासे च पूर्वत्वरित्वावसाने अतोऽप्युत्पत्तिपेक्षस्याः पाठ इति भाष्यसंमता धाव्यपीपक्षे परस्वर्गादस्या कृत्वा ज्ञप्रजप्रीत्यस्य ऊते-
 रीत्यस्य वा सिद्धेन पक्षे रत्वाभावात् तदप्रापेति चेत्संयोगादयत्ते किं पिपादुसतीत्यादौ रुयाद्वा इति पूर्वस्वर्गापेक्षमी समासेन प्राप्तिस्थानिवत्तावधारणार्थत्वात् इति तत्राहारावत्ता एतत्तद्विधिद्वि-
 सतीत्यादनुत्तरीया प्राप्तिस्थानिवत्तावधारणार्थत्वाच्च अत्रा लोपस्यापि तत्त्वभाष्यकौलुमनित्यस्य विषयपवन इति त्रसतीत्यादनुत्तरीयावनासिकेतत् व्यावृत्त्यर्थत्वाच्च रुयवररस्य भाष्यरीत्या तत्र स्वर्गाप्रहृष्टा-
 पकक्षेण तस्यापि स्वर्गाविधित्वादित्यत्र विचारः सूत्रेण सति सतिः स्त्रीसद्विभजनमित्यमरात्सहस्यसादेशेन प्रतीयते कृत्वा लोपलीति सिद्धपवलोपरतिपक्षे चोदसोवर्गलोपोवाधः स्याद्वेदेषि
 चेति सूत्रेभाष्यलोकोक्तमपि दित्यसाधेवेति वाच्यं विशेषणं परस्मैत्यधिकारप्राप्तविशेषणं न स्यादस्यत्यनेन एकत्वसंख्येति अभेदेकत्वसंख्येति तदर्थः संख्यासामान्याभावरतिपाचत विश

राम- ५

राम -

वेति एतन्माग्वर्तिपरहितप्रयुक्तनृपभेदाभावादितिभावः वकारस्तान्त्रग्रन्थाननिरितस्थानकादेशालाभेनाधिकस्यानकस्याप्रवृत्तेः लक्षणसूत्रस्य भाष्यविरोधेनेदृशाना
 मनभिदानमितिनित्वं आत्मातिग्राहपूर्वाहतेवाक्यलक्षणप्रत्ययः धनुषः कोरीउच्यते आर्तिः पीडाधनुः कोट्यारित्यमरेनकाररहितः पाठोदृश्यते अतिरितत्रपाठानरं वार्तिके
 नेत्यनेनतस्यवाचनिकत्वे सूचितं पूर्वसूत्रेतिवातज्ञानायतनयोलाचनस्यावपकत्वादितिभावः अर्थेयस्येति नचद्वित्वभिन्नेपूर्ववक्तव्योपरमसिद्धमित्यर्थकेन पूजासिद्धमद्वित्वे
 दत्यनेनधातुधकारस्यजत्वेदस्येतिवक्तुमुचितमितिवाच्यं फलेविशेषाभावेनतदनादरणत्वं नस्यत्रतत्त्वात्त्वेमनेतरेवादित्वेनृपेविशेषास्ति तदनेतरेनप्रत्यप्रवृत्तेः सत्वात्
 यत्रपूर्ववक्तव्यसिद्धप्रवृत्तौतन्निषेधेवाफलेविशेषस्तत्रैवास्याः परिभाषातेनप्रवृत्तेः नामलावितिसूत्रेति दृष्टवदसूत्रेपाठेचेत्यापेक्षया अनुकूलरिति दूलायसामित्यप्रवृत्तेः
 ऊरीत्यत्रचेतिभावः तापकमिति उभयत्रापि विकल्पावृत्तावितिभावः लोपस्यहीति लोपमात्रस्येत्यर्थः लोपोवाट् इति आरंभसामर्थ्यादितिभावः तापकांतरमिति
 आणदित्सत्रमात्रप्रदानेदलः परस्परलोपोवेकल्यकरितिसामान्यापेक्षमात्रप्रणालीयमितिभावः तस्यदलोपमामिति विशेषापेक्षत्वात् आत्मानमेववेति यदितदलोप
 मामित्यत्रविकल्पसिद्धं कृत्वाहितिष्ये तद्विषयेचारितार्थानुरोऊरीत्यत्रतदनुवृत्तौप्रारोचीतिज्ञापकमुपन्यासतेतदसम्पत्तेवपरंतुप्राचीभाष्यसमितिभावः प्रामादिकलङ्काया
 भयविषयतयाप्रवृत्तेः असंभवादिति नचप्राप्तवतीतिप्रार्जनस्यप्रार्जनैरित्यादेवाकाश्यादाङ्गोपरदिवत्तेनादृत्वात्संभवेतिनचवृत्तुरेचीतिगिहिरामोरेष्येत्यनेनवाधारने
 नतसामर्थ्यात्तद्व्यापनरतिवाच्यं तस्यानभिधानादित्याशयात् किंच ग्रामोडेरित्येतद्वाधकल्पनापेक्षयासामर्थ्यानलस्यानुरोधेनेचेचीत्यसंबधकल्पनेचेतिता क्रुस्वेकतेइतिहृदः
 पूर्वमित्यादिः आर्तिपरिभाषयेतिभावः अनन्यत्वादिति नचाचमरीसमितिस्थानिवत्तेनेनार्दित्वेसलभं पूर्वपरविधित्वात् पूर्वस्येवविधौदिसः मध्येपवादस्यायेनाहु एवविधित्वा
 देवस्यान् उपेधनरस्यारोतुपरत्वात्परदृष्टमेवस्यादितिभावः संमोदहीति पथतेरादेशभावेननस्यानिवत्तेनतत्त्वं नस्यादिति नचप्राप्तवतीत्यस्यप्राप्तसामर्थ्यात्तदस्यसुलभत्वादितिवाच्यं
 परिभाषायांस्मपवेतप्रवृत्तेनदोषः सर्वसर्वप्रदोदृष्टार्थित्यायेनधीत्यस्यस्येधियिदृश्यादेवसत्तेनस्यानिनोएततपादेशोपिस्थानिवद्वावेनएततस्यासुलभत्वादितिवाच्यं
 अत्रोत्पत्तिपरिभाषयानिर्दिष्टमानपरिभाषयाचोरांनिरीत्यस्यप्राप्तसामर्थ्यात्तदोपायानिर्दिष्टास्तस्यस्येधियिदृश्यादेवसत्तेनस्यानिनोएततपादेशोपिस्थानिवद्वावेनएततस्यासुलभत्वादितिवाच्यं
 स्यादिति हेतव्यवयवकारभावात् सन्संबधिसकारेवेष्टिष्यभावेतस्यानिवत्तेनकृतस्यापीतिभावः अंतरगतार्थेति चट्ट परिनिमित्तकृत्वाधेयपाचडमात्रनिमित्तत्वेनाल्पपदार्था
 पेरत्वादित्यर्थः भाष्यतुनित्यत्रमात्रमेवद्वित्वेयत्वं ज्ञापितत्वादिति ददेचलोचनीतिस्त्रेभाष्येस्येधियिदृश्यादेवसत्तेनस्यानिनोएततपादेशोपिस्थानिवद्वावेनएततस्यासुलभत्वादितिवाच्यं
 तिभावः अवयवानन्यत्वादिति एतत्तावयवस्यसुतोतेः सुतोतिभिन्नत्वाभावादिति तदर्थः सुतोतिग्रहणनसावयवतरेपिगुणनशक्वापेक्षाभावादिति
 काप्रत्ययविशेषकत्वेनसमाधनरूपावयवस्याभंगतेवस्यात् तदुक्तरीत्यापिधिवेष्टिताप्राप्तेरित्यर्थः तदेवाह कोरीतिविग्रहसमसमानपदस्वरूपवाधकमित्यर्थः ततश्चा
 विनि अंतरतिठनाविति विदितेत्यर्थः अंतरगतोतिप्रथमप्रवृत्तिकेत्यर्थः समर्थप्रदानेनहृतसंधिकार्यदेवतीदितोत्पत्त्यानद्विषयेकृतकहपरिभाषयाप्रवृत्तेः सस्याप्रसक्तचेति।

शम
८

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

आद्युदात्तैर्निपातनेतृगकारसोदात्तस्येति विशेषः स्पष्टः नचागवात्तत्वादाववदुःखाद्युदात्तस्यप्रणामाभूदिति तस्योपदेशिवद्वावोक्तमिति समासोदात्तादिवामंत्रिताद्युदात्तादपि प्रागवदुःस्वरप्रवृत्तौ।
पश्चादाभ्यन्तरस्वरस्य भेदाभावेति वाच्यं गवात्तरत्यादौ समासकालप्रवृत्तिके स्पष्टं तेन प्रथमं प्रागप्रसमासं स्वरस्य प्रागप्रवृत्तौ पदेपि वद्वावचनचारितार्थेनांमसंतासापेक्षवद्भिरंगपुण्यपेक्षयोत्तरंगत्वात्
वैमेषाभेदतस्तत्रास्मात्तदप्रवृत्तिरसंपादनेऽस्य सामर्थ्याभावात् तद्धनयत्राह्वानितीत्यादि यथा न्यसेत्वाद्युदात्तनिपातने पदेपि वद्वावचनयोः कर्तृगोचरादसौचित्यमिति भावः स्थानिवत्तत्रैवाप्युक्तं गोः पूर्वतेऽस्य
निवृत्तप्रतिषेधोक्तव्यः विप्रत्ययप्रवृत्तिविभाषागोदिति एव त्वेप्रामेति एद इति वृत्ते तत्रानल्लिख्यविति प्रतिषेधो मविष्मति एवं तर्हि तत्र गोश्रमि तत्र प्रामेतीति अत्र एव तत्पदेन तदपवादप्रकृतिभावावडौ विनिग
मनाविरहात् सर्वत्रेव तदित्यस्यापुषत्तत्वात् अतएव प्रकृतिभावेदित्यक्ता पूर्वतेरनुक्तं वार्तिके भाष्ये च तत्र गोश्रमि तत्र प्रामेतीति अत्र एव तत्पदेन तदपवादप्रकृतिभावावडौ विनिग
मितिलातवमिति दिक् दाय्यादिति डीष उपलक्षणमिदं रष्टमिदमिति गवात्तस्य स्थाने गोवेदित्यस्यार्थे तद्धनयत्राह्वानमधिनां तसं भाष्यासंमतत्वादिति इदं तिसामर्थ्यात् त्रित्यमितितुक्तेरिति भावः स्तुत इति।
प्रकृतिभाववचनसामर्थ्यादेव स्तुतस्य तत्रासिद्धत्वमिति भावः उपलक्षणमिति एवं चास्य व्याकृत्ये भवतीति भावः एहीत्यादिति चाव्यस्य देरितुक्तेरिति भावः दस्तन इति केपरीयेव अत्र पक्षे विभाषाप्रदरागम
वपुत्यानुवादः अविहंसः प्रथमिवादिदृश्यादियस्य शास्त्रभाष्यमपि वैकल्पिकेषु भावावुष्टानोचित्येन शास्त्राज्ञाननिदापर्यवोध्यं आख्यातप्रामेति पुत्रपहीति वाक्यस्यार्थः अनुकरणे हरातवो धकत्वाभा
वाच्चेत्यपि वोध्यं वैकल्पिकत्वादिति अस्यास्तुतवद्वावचनस्यैकल्लिप्युक्तेन तत्पक्षे भ्याभावेन तत्त्वमित्यर्थः स्तुतप्रकृतिभाव इति तस्य मतेऽस्तुतवद्वावोक्तं रीतिभावः एतेन तत्राक्रमणस्याचार्यस्यास्तुतवदित्ये
व भाष्योक्तेरिव सर्ववित्यमित्युपास्तं प्रकारान्तरेणाप्यस्तुतवद्वावोक्त्या हापेवेति अवेदिक इति अस्याप्रारणस्य तेनोवेदिकत्वे स्पष्टमेव कुमायारिति अत्रापि तदुपलक्षणं निवचनं न तत्त्वमित्येव तत्त्वमि
क्तिरिति भावः इदं वदिवचनान्तमीदृशमित्यर्थः इदं तेषां वचनं तदेतमित्येव तदेतविधसंभवपदोदाहोवाध्यः इत्युक्तमिति मूले इति शेषः शास्त्रवेवेति शास्त्रवैयर्थ्यादित्यर्थः वेवेत्यादिको प्राप्रदर्शनेन वशाद्वर
वैयर्थ्यायः स्तुतं प्रवचनं तस्याभावादेव त एकदेश इति सूचयति विनापि प्रत्ययैर्वात्तरपदयोर्लोपावाच्य इति वचनेन तदाहं स्थलेत्येकत्वेन पालयितुं पदेन तया त्वेमानाभावात् आंभेभासमर्थ्यादिति ननु।
कार्यकालपक्षे ननु नसि कप्रतिषेधेन चारितार्थं तत्पक्षे तिसंताशास्त्रस्य नष्टक्यो धकत्वं पूर्वत्रासिद्धमिति वातिदेशः कार्यार्थः कार्यज्ञाने च वाक्यार्थे वा धातुर्भातिपदेशे वा क्यार्थे वा धातुर्भातिपदेशे स्थित्युमेव तस्य।
किंचाधिकारसः एवं च मूलदृष्ट्या ननु नसि कविधेयसिद्धत्वेन तदेकवाक्यतापत्रसंतायाप्रमितदृष्ट्या सिद्धताया मूलप्राप्त्यनुवृत्तत्वेन पूर्वत्रासिद्धमित्यत्र पूर्वत्राहनेन तदेकवाक्यतापत्रस्य तस्यो मादित्यस्य हीतमशक्यत्वे एतेन का
र्यकालपक्षे पि पाठकृत एव तस्यानपममेन संताप्रत्यसिद्धत्वे दुर्वारमित्यप्यास्तीमिति चेन्न प्रगृह्यादसदिति तस्यासेनेवासिद्धो सामान्यसंतास्वरक रारागसामर्थ्येन ननु प्रगृह्यादस्य ननु पुष्यस्थिता तत्तामर्थ्येनासिद्धत्वव्याप्त
हेतुकासिकेत्यादौ व्यतीस्त्वविभाषाप्रारणनधारन भिधानात् तत्र नैपि नानुनासिक इत्याशया स्पष्टं तदेभाष्योदात्तमिति शो आदेशस्योदात्तस्योदात्तमिति भावः मेरतीत्यनुकरण इति प्रकृतिवरनुकरणमित्यति
देशेन पदत्वात् दातव्यप्रयुक्तः प्रकृतिभावस्तत्र तेनातिदेशेन प्रगृह्यत्वेन तिरापदत्वादावनुकार्ये फलाभावेन प्रगृह्यत्वा प्रवृत्त्या तदनुकरणोतिदेशेनासिध्योपदेश प्रवृत्तिरेव वाच्यमिति भावः अन्यथा चेति अनभिमत।
तेत्यर्थः तदाह्वानं स्यादिति विस्तृतस्य स्मरणविषयतायात्करत्यर्थः मया दामि विधावित्यत्र प्रथमपदलोपी समासः तत्साहितेभिर्विधावित्यर्थः समर्थेति तादृशत्वे च तस्यानिरुक्ते स्पष्टं अत्रापीभावाभावश्च तौ
ह्योदसत्वाद्वाध्यः अत्रपरत्वादिति तेष्वेतादौ नित्यविधिर्नुकरः इति शास्त्रातिरिक्तेषां दिस्य निपातितिरिक्ते संनुदाविस्य चारितार्थेन सामर्थ्याभावादेव च फले विशेष इति वाच्यं पूर्वतेन कल्पप्रवृत्तावभावपर्यंतमप्य
स्यापारोरासकृतगतिन्यायेन नित्यस्य तदभावेऽप्रवृत्तेः अतएव नर्थादिविभाषाकात्तर इति सूत्रे निषेधोदाभयप्रभाषेति संगच्छते अन्यथा परत्वादेतत्प्रवृत्तवर्णनेन निषेधाभावे पूर्वस्य स्पष्टवार्त्तेन सादृश्यं

पृ. १०

[illegible]

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

